

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: nezletilý S. N.
zastoupený zákonným zástupcem J. N.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023,
sídlem Na Poříčním Právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 1. 2021, č. j. MPSV-2021/1829-919,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 1. 2021, č. j. MPSV-2021/1829-919 se pro vady řízení **ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích ze dne 1. 7. 2020, č. j. 16880/2020/PAA, jímž tento správní orgán rozhodl podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen „zákon o sociálních službách“), o snížení příspěvku na péči z 13.900,- Kč na 6.600,- Kč od srpna 2020. Žalobce odůvodnil žalobu následujícím způsobem:
2. V části I. konstatoval, že žalovaným rozhodnutím byl žalobci snížen příspěvek na péči z 13.900,-Kč na 6.600,- Kč měsíčně od srpna 2020, v části II. žalobce uvedl, že z důvodu svého postižení nezvládá všechny základní životní potřeby, resp. orientaci, komunikaci, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví a osobní aktivity, dále konstatoval, které odborné lékařské posudky měla PK MPSV při zpracování odborného posudku k dispozici. Žalobní bod v podstatě vymezil žalobce až v části III. žaloby, ve kterém uvedl, že *„[p]osudkový lékař nevzal v úvahu, že při diagnózách S. – Atypický dětský autismus středně funkční, sociálně úzkostná porucha, vývojová porucha řeči, obsedantně kompulzivní symptomatika ve formě celodenních rituálů, inkontinence moči denní i noční – že sice S. nemá tělesné postižení, ale převážně duševní, které mu brání zvládání sebe obslužných úkonů.“* Dále žalobce namítl, že posudkový lékař nezahrnul do výčtu nezvládnutých úkonů slovní dopomoc nebo piktogramy, žalobce vyžaduje neustálou dopomoc, a to fyzickou, a to buď ze strany rodičů nebo ze strany asistentky ve škole nebo trenérů při sportech. Nebylo přihlíženo, že žalobce nezvládá všechny sebeobslužné úkony a vyžaduje 24 hodinovou péči, nemůže zůstat nikde sám, nemůže zůstat „bez dozoru dospělé osoby“. Žalobce tak nebyl správně posouzen při schopnosti zvládání základních životních potřeb a navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí a na posudek PK MPSV a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:
5. Předmětem žalovaného rozhodnutí bylo rozhodnutí o příspěvku na péči dle zákona o sociálních službách, přičemž i v tomto řízení platí zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“). Proto i v tomto řízení platila pro správní orgány povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), a povinnost koncipovat odůvodnění rozhodnutí tak, aby korespondovalo se správním spisem a bylo plně přezkoumatelné, slovy zákona uvést v něm *„důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“* (§ 68 odst. 3 správního řádu).

6. V řízení byly sice shromážděny ty podklady, které zákon správnímu orgánu ukládá, tedy bylo provedeno sociální šetření a byl vyžádán posudek posudkové komise MPSV (dále jen „PK MPSV“) k posouzení stupně závislosti žalobce (§ 26 a § 28 zákona o sociálních službách), avšak tím nebyly povinnosti správního orgánu vyčerpány.
7. Podle ust. § 3 písm. c) zákona o sociálních službách se pro účely tohoto zákona rozumí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.
8. Podle ust. § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 při splnění dalších podmínek uvedených v tomto ustanovení zákona o sociálních službách.
9. Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopností zvládat základní životní potřeby v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potencionálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Vyšší vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanovuje prováděcí předpis (§ 9 odst. 6 zákona o sociálních službách).
10. Podle ust. § 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška“):
 - 1) *„Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.*
 - 2) *Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.*
 - 3) *Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí*
 - a) *tělesné struktury a*
 - b) *tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností.*
 - 4) *Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se*

považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.“

11. Podle ust. § 2 vyhlášky:

- (1) „Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.*
- (2) U osob, u nichž průběžně dochází ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, trvá sledované období rozhodné pro posouzení závislosti zpravidla jeden rok; funkční schopnost zvládat základní životní potřebu se v takovém případě stanoví tak, aby odpovídala převažujícímu rozsahu schopnosti ve sledovaném období.“*

12. Podstatné je zejména ust. § 2a vyhlášky, podle něhož: *„Pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*

13. Podle ust. § 2c vyhlášky: *„Při hodnocení základních životních potřeb pro účely stanovení stupně závislosti se základní životní potřeby, u nichž bylo zjištěno, že je osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat, počítají.“*

14. Z uvedené právní úpravy vyplývá, že při hodnocení schopnosti posuzované osoby v daném správním řízení, tj. schopnosti zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, je nutné vycházet i z prováděcího předpisu, a to z vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v platném znění. Bližší vymezení úkonů a způsob jejich hodnocení je totiž uvedeno v příloze č. 1 zmíněné vyhlášky, přičemž tyto úkony jsou zde podrobně vypsány, například při vymezení schopnosti zvládat základní životní potřebu – mobilitu je třeba hodnotit schopnost zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popř. i s přerušovanými zastávkami, v dosahu alespoň 200m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových, za schopnost zvládat orientaci se považuje schopnost poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat, za schopnost zvládat komunikaci se považuje schopnost dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky, další životní potřeba – stravování zahrnuje schopnost vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat dietní režim, pokud je

stanoven, životní potřeba - oblékání a obouvání zahrnuje schopnost vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem – viz příloha č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb.

15. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je orientaci v obvyklém prostředí a situacích nezbytné zásadně hodnotit ve vztahu ke zdravé osobě stejného věku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č. j. 9 Ads 165/2014 - 65), zároveň se bere v úvahu schopnost zvládat potřebu alespoň „v přijatelném standardu“ (§ 9 odst. 5 zákona o sociálních službách; viz rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 Ads 86/2014 - 40, nebo ze dne 11. 12. 2014, č. j. 10 Ads 190/2014 - 28). „Obvyklost“ prostředí a situace je tedy třeba posuzovat ve srovnání se zdravými jedinci stejného věku. Pro závěr, že jedinec aktivitu nezvládá, je třeba, aby ji nezvládal ani v určitém přijatelném standardu, při zohlednění limitů daných jeho zdravotním stavem. Při hodnocení schopností stěžovatele zvládat jednotlivé základní životní potřeby v obvyklém prostředí a situacích, jakož i jeho schopnosti v nich přiměřeně reagovat, je bezpochyby nutné zohlednit i úzkostné stavy, kterými má stěžovatel údajně trpět.
16. V neposlední řadě je třeba zdůraznit, že pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném od 1. 1. 2012, rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že *„pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit“* (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 Ads 69/2014-50, dále uvedl: *„[...] v případě soudního přezkumu zdravotního stavu osob se rozhodnutí soudu opírá především o odborné, lékařské posouzení. Posouzení zdravotního stavu je věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k orgánům, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. [...] Výsledný posudek je tedy v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na který je soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003-82, publikovaný pod č. 526/2005 Sb. NSS).“*
17. Pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. Pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v relevantním znění. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek, a proto je na něho kladen

požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 - 53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014 - 24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013 - 34, ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014 - 37, ze dne 26. 3. 2015, č. j. 4 Ads 263/2014 - 60, anebo ze dne 15. 4. 2015, č. j. 6 Ads 217/2014 - 23). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014 - 28). V souladu s § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014 - 37). Nezvládnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládnutá, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013 - 32). Vyplyvají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014 - 37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013 - 25).

18. Krajský soud hodnotil jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost posudku PK MPSV ve vztahu k hodnocení schopnosti stěžovatele zvládat sporné základní životní potřeby. Shledal, že závěry žalovaného správně nejsou a nezbyvá než přisvědčit námitkám žalobce.
19. V žalovaném rozhodnutí chybí toto hodnocení schopnosti žalobce (hodnocení provedené dle cit. vyhlášky a její přílohy č. 1.) zvládat jednotlivé aktivity ve vztahu k potřebám, které byly považovány za takové, které žalobce zvládá, a jsou tak nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm a) s.ř.s.]. Navíc touto vadou trpí i samotný posudek PK MPSV.
20. V odvolacím řízení si žalovaný správně vyžádal posudek příslušné PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Žalovaný pak při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně musel vycházet v rámci odvolacích námitek navíc i z posudku příslušné PK MPSV. V této souvislosti je nutné konstatovat, že na rozdíl od přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, ve kterém si může soud vyžádat v soudním řízení ještě další posudek od příslušné PK MPSV, tak v dané

věci takovému postupu brání nedostatek zákonné kompetence PK MPSV. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění, posuzuje posudková komise MPSV svými posudkovými komisemi zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního pouze ve věcech důchodového pojištění, přičemž v dané věci, tj. pro účely rozhodování o příspěvku na péči, může být posudek PK MPSV vyžádán pouze pro účely odvolacího řízení správního. Proto tím spíše správní orgán v tomto řízení musí vycházet pouze z takového posudku PK MPSV, který je nejen úplný, čili obsahuje veškerou dostupnou zdravotnickou dokumentaci, ale zejména musí splňovat požadavek přesvědčivosti, tzn. že musí obsahovat náležité a logické zdůvodnění svých posudkových závěrů. Pokud tomu tak není, nemůže již správní orgán nahradit činnosti PK MPSV, ale musí nedostatky jeho posudku odstranit, a to za pomoci zejména dalšího revizního posudku PK MPSV, a to od jiné PK MPSV, ev. i znaleckého posudku. Pokud správní orgán opře své závěry o posudek se zmíněnými nedostatky, nemůže již soud v soudním řízení tyto sám odstranit, neboť ani soud nemůže suplovat činnost posudkových komisí MPSV a nemůže si sám vyžádat doplněk posudku či revizní posudek PK MPSV. Je totiž nesporné, že rozhodnutí v dané věci je závislé především na odborném lékařském posouzení, k němuž je ze zákona povolána právě posudková komise, jedná se tedy o stěžejní důkaz, a pokud již posudek PK MPSV vykazuje vady zahrnující jeho nepřezkoumatelnost a pokud tento nedostatek odvolací správní orgán neodstraní (vyžádáním doplnění posudku či revizního posudku), způsobuje ten i vadu řízení, tj. nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č.j. 4 Ads 50/2009-63, který se sice vztahuje nikoliv ke stávající platné právní úpravě, ale lze jej analogicky použít i v dané věci).

21. Krajský soud musí konstatovat, že i tento posudek PK MPSV, tedy podklad, ze kterého žalovaný vycházel, trpí výše uvedenými nedostatky, když sice odkazuje na zmíněné sociální šetření, avšak nedostatečně hodnotí schopnosti žalobce při zvládání základních životních potřeb, které byly hodnoceny jako ty, které žalobce zvládá. Jak zmíněný posudek PK MPSV, tak i rozhodnutí žalovaného v podstatě neobsahují konkrétní úvahy ve vztahu k hodnocení zvládání těchto základních životních potřeb žalobcem, a to zejména ve světle závěrů ze zmíněného provedeného sociálního šetření, které se mají týkat hodnocení zvládání těchto základních životních potřeb žalobce, tj. chybí úvahy týkající se naplnění či nenaplnění zákonných hledisek podhodnocení nároku na příspěvek na sociální péči, když chybí i úvahy týkající se naplnění či nenaplnění všech hledisek uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky ve vztahu ke zvládání zmíněných základních životních potřeb žalobce. Uvedené nedostatky způsobily i vadu žalovaného rozhodnutí zahrnující jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.].
22. Z posudku a z žalovaného rozhodnutí tedy zejména nevyplývá, jak PK MPSV a žalovaná hodnotily zvládání všech jednotlivých aktivit při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby, které nebyly uznány.
23. Jak vyplývá ze žalovaného rozhodnutí, žalobci v rozporu s posudkem lékaře prvoinstančního posudkového orgánu „na základě posudku PK MPSV, který byl vyhotoven v odvolacím řízení, byly žalobci neuznány dvě základní životní potřeby, a to e)

oblékání a obouvání a za f) tělesná hygiena.“ Žalovaný v odůvodnění žalovaného rozhodnutí k tomu uvedl, že „vzhledem k věku odvolatele dohled nad oblékáním, obouváním a event. výzva k provedení tělesné hygieny neodpovídá posudkovým kritériím péče mimořádné. Odvolatel má dostatečné duševní a fyzické předpoklady, aby se zvládnul samostatně obléci, obout, a to event. zdravotním obtížím přizpůsobené oblečení, obuv, event. za pomoci facilitátoru, aby se zvládnul se věku přiměřeně umýt, vyčistit zuby apod. (a to i pomocí kartičkového systému postupu apod.). PK MPSV dále uvádí, že hodnotila tíži zdravotního postižení v souladu s podkladovou dokumentací a platnými právními předpisy. U odvolatele s věkem dochází k pomalé adaptaci na zdravotní obtíže, má předpoklady s pomocí facilitátorů, rituálů, pravidelných postupů apod. zvládat neuznané každodenně se opakující sebe obslužné úkony, event. s dohledem, který vzhledem k věku neodpovídá péči mimořádné. Omezení ve stravě a pití neodpovídá neschopnosti si vzít připravenou či doma dostupnou vybranou a preferovanou stravu, pít, napít se a najíst.“ A podle již zmíněné přílohy 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o sociálních službách, se za schopnost zvládat životní potřebu za e) oblékání a obouvání považuje stav, kdy osoba je schopná 1) vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2) rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit a 3) oblékat se a obouvat se, 4) svlékat se a zouvat se, 5) manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem a za schopnost zvládat životní potřebu f) tělesná hygiena se považuje stav, kdy osoba je neschopná 1) použít hygienické zařízení, 2) dodržovat tělesnou hygienu, mít si a osušovat si jednotlivé části těla, 3) provádět celkovou hygienu, 4) česat se, provádět ústní hygienu, holit se. V žalovaném rozhodnutí chybí toto hodnocení žalobce, tedy hodnocení provedené dle citované vyhlášky a její přílohy 1, zda žalobce zvládl jednotlivé aktivity ve vztahu k uvedeným potřebám, které byly považovány za takové, které žalobce zvládá, a tedy žalované rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.], navíc touto vadou trpí samotný posudek PK MPSV. Navíc v žalovaném rozhodnutí a potažmo i ve zmíněném posudku PK MPSV chybí zhodnocení obsahu vyjádření třídní učitelky Mgr. Z. Ř., vyjádření asistentky pedagoga I. N. a vyjádření hlavní trenérky hokejbalu L. K. Z hlediska zhodnocení tvrzení žalobce, že ten vyžaduje neustálou dopomoc, a to i fyzickou, tedy ze strany rodičů doma nebo ze strany asistentky ve škole či trenérů při sportech. Pokud z těchto podkladů skutečně vyvodí PK MPSV a žalovaný závěr o tom, že žalobce žádnou stálou dopomoc, a to nejen slovní, ale i fyzickou při zmíněných aktivitách, tj. doma, ve škole či při provozování sportu nepotřebuje, a přesto žalovaný a potažmo PK MPSV setrvají na svých závěrech o schopnosti zvládat tyto dvě základní životní potřeby, tak v takovém případě bude třeba, aby takový závěr byl podrobněji odůvodněn, a to z hlediska, zda žalobce je schopen tyto základní životní potřeby zvládat v daném přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na jeho věk a zda tyto potřeby zvládá v přijatelném standardu (§ 1, odst. 2 a 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb.). V dalším řízení si tedy žalovaný vyžádá buď doplňující posudek PK MPSV v HK anebo revizní posudek jiné PK MPSV za účelem doplnění dokazování ve vztahu k hodnocení zvládání zmíněných základních životních potřeb za účelem zhodnocení schopnosti zvládat tyto životní potřeby způsobem uvedeným v příloze 1 zmíněné vyhlášky a v souladu s vymezením dalších kritérií pro hodnocení zvládání základních životních potřeb uvedených v § 1 a násl. vyhlášky č. 505/2006 Sb. Při tomto doplnění dokazování a

v novém rozhodnutí bude třeba i zhodnotit tvrzení žalobce, že žalobce nemá tělesné postižení, ale jeho duševní postižení v souvislosti s jeho onemocněním atypickým dětským autismem mu brání ve zvládnání sebeobslužných úkonů, a že z tohoto důvodu nevyžaduje, či vyžaduje nikoliv neustálou pomoc, a to zejména fyzickou ze strany rodičů doma, ze strany asistentky ve škole nebo trenérů při sportech, jak vyplývá i ze zmíněných vyjádření třídní učitelky, asistentky pedagoga a hlavní trenérky hokejbalu, a dále i budou hodnoceny i z tohoto hlediska odborné lékařské zprávy, zejména lékařská zpráva z psychiatrie MUDr. E. Č., které jsou založeny ve spisu.

24. Protože žaloba byla důvodná, soud zrušil žalované rozhodnutí pro zmíněnou vadu řízení, přičemž současně vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému [§ 76 písm. a) a c), §78 odst. 1, § 78 odst. 4 s.ř.s.].
25. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., přičemž úspěšnému žalobci žádné náklady podle obsahu spisu nevznikly a žalovaná neměla právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 5. května 2021

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předsedu senátu